

Nr 390.

Av herr **Bergström** i Bäckland, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 257, med förslag till lag om ändrad lydelse av vissa paragrafer i värnpliktslagen.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 257, med förslag till lag om ändrad lydelse av vissa paragrafer i värnpliktslagen ingår bland andra ändringar, dels den ändringen, att mönstrings- och adressanmälningsskyldigheten även skall utsträckas till landstormen och dels att bötesbeloppet för försummelse av dessa skyldigheter skall höjas från 5 till 10 kronor.

Av de yttranden, som blivit inhämtade från olika myndigheter angående mönstringsskyldigheten för de till beväringen hörande värnpliktiga, framgår, att icke så få av dessa myndigheter avstyrkt denna mönstringsskyldighet.

När det nu råder en sådan olik uppfattning om betydelsen av denna mönstringsskyldighet för de till beväringen hörande värnpliktiga, och då man dessutom vet, att de, som tillhöra landstormen, äro i regel mindre rörliga i bostadshänseende än beväringarna, kan man icke annat än anse, att föga skäl föreligga att även utsträcka mönstrings- och adressanmälningsskyldigheten till landstormen. Till de många olika band, den militära tjänsten lägger på den enskilde, bör man sålunda icke, om ej alldeles tvingande omständigheter så fordra, lägga nya.

Angående försummelse av särskilt mönstringsanmälan torde denna icke egentligen bero på likgiltighet utan fastmer i de flesta fall på glömska och förbiseende. De, som en gång fått plikta för denna sin glömska med det nu gällande bötesbeloppet, kronor 5, torde nog försöka undvika ett upprepande därutav. Under sådana förhållanden skulle blott ett högre bötesbelopp väcka en större bitterhet hos dem, som bliva bötfällda.

På grund av vad jag nu anfört, får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att i Kungl. Maj:ts proposition nr 257 med förslag till lag om ändrad lydelse av vissa paragrafer i värnpliktslagen göres dels den ändringen, att mönstrings- och adressanmälningskyldigheten icke måtte utsträckas till landstormen och dels att bötesbeloppet för försummelse av nämnda skyldigheter icke måtte bestämmas till högre belopp än det nuvarande, nämligen 5 kronor.

Dessutom får jag vördsamt hemställa, att utskottet måtte vidtaga de förändringar i lagtexten, vartill ett bifall till motionen kan föranleda.

Stockholm den 22 april 1918.

Petr. Bergström
i Bäckland.